

Full diocesà

1 de novembre del 2020

p4 – Visita pastoral a la UPP de Tàrrega

p5 – Diada de Germanor 2020

Som
allò que tu ens
ajudes a ser

Amb tu, som una
gran família

Jornada i col·lecta
de «Germanor»
per les necessi-
tats diocesanes

8 de novembre

«Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel»

Solemnitat de Tots Sants

Lectura de l'Apocalipsi de Sant Joan

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol ixent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: «No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que haurem marcat al front els servents del nostre Déu.» Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel. Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces. «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell.» I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.» Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on venen?». Jo li vaig respondre: «Senyor meu, vós ho sabeu». Ell em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs.»

(7,2-4.9-14)

Salm responsorial

Aquests són els qui vénen per veure-us de cara, Senyor.
[23]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom qui té aquesta esperança en ell es purifica, tal com Jesucrist és pur.

(3,1-3)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la

muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

(5,1-12a)

«Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs»

Cridats a ser sants

Joan Mir Tubau, prev.

Avui l'Església celebra la glòria de tots els sants, de tota aquella «multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar... gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües» que «han rentat el seus vestits amb la sang de l'Anyell» (lectura primera), que ara són «semblants a Déu» perquè el veuen tal com és (lectura segona), i són «feliços» perquè han sabut viure la lletra i l'esperit de les benaurances (Evangeli).

El Concili Vaticà II, en la Constitució dogmàtica sobre l'Església, dedica un capítol a parlar de la vocació universal a la santedat i ens diu que la santedat és un do gratuït de Déu rebut en el baptisme i, alhora, una tasca que consisteix a conservar i completar en la nostra vida la santificació que vam rebre en el primer sagrament. Per això afegeix: «Tots els fidels cristians, de qualsevol estat o condició, són cridats a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat», santedat que «contribueix a una forma de vida més humana».

Els sants són gent que han descobert que el més important en la vida és Déu, i s'han posat de part de Déu. El camí per a assolir la santedat és ardu, però ben senyalitzat: les benaurances; la pregària i el compromís personal; les obres de misericòrdia —«la misericòrdia és la clau del cel», escriu el Papa—; i, sobretot, la gràcia de Déu. Així ho va entendre santa Teresa de Lisieux, que escrivia: «Desitjo ser santa, però sento la meva impotència i us demano, oh Déu, que sigueu vós mateix la meva santedat.»

La imatge

Se sol dir que les benaurances que Jesús proclama davant els seus deixebles manifesten qui és ell mateix, quina doctrina anunciarà en la seva predicació i la seva vida i quina esperança promet als qui el seguiran.

No va desencaminat qui les aprèn de memòria —com sabem de cor el parenostre—; li poden servir per a la pregària personal i per a la lectura dels diversos passatges bíblics.

El sermó de la muntanya (2000). Casa de Galilea

Agenda

Lit. hores: Setmana II

2 dilluns

Commemoració de tots els Fidels Difunts
Lectures de difunts

3 dimarts

—Santa Sílvia
—Sant Ermengol, bisbe d'Urgell
—Sant Pere Almató, màrtir
—Sant Martí de Porres
Fl 2,5-11/Salm 21/Lc 14,15-24

4 dimecres

—Sant Carles Borromeu
Fl 2,12-18/Salm 26/Lc 14,25-33

5 dijous

Festa de les Santes Relíquies
—Sant Zacaries i Santa Elisabet (Isabel), pares de St. Joan
—Santa Àngela de la Creu
Fl 3,3-8a/Salm 104/Lc 15,1-10

6 divendres

Els sants i beats màrtirs del segle XX a Espanya
—Sant Sever
Fl 3,17-4,1/Salm 121/Lc 16,1-8

7 dissabte

La Mare de Déu del Sufragi
Fl 1,18b-26/Salm 41/Lc 14,1.7-11

8 diumenge XXXII de durant l'any/ Cicle A

Sa 6,12-16/Salm 62/1Te 4,13-18/
Mt 25,1-13

Visita pastoral a la UPP de Tàrraga

Josep Castellà

El capvespre del dimarts dia 13 d'octubre el bisbe Xavier Novell va iniciar la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrraga. Cada dia, durant la setmana, el senyor bisbe va presidir una missa concelebrada amb el rector Josep Maria Vilaseca, els preveres de la unitat i el diaca Joan Novell, acabant amb un ensenyament o catequesi a càrrec del prelat.

Al final, amb les oportunes mesures sanitàries, el bisbe va compartir una estona fraternal amb els feligresos. Tot amb la finalitat, assenyala Mons. Novell, «de reproduir allò que vivia la primera comunitat cristiana: "tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries"».

El diumenge dia 18 d'octubre tingué lloc una solemne eucaristia de cloenda a l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga.

Feren les ofrenes pares i fills del Café Familiar. Els cants anaren a càrrec del grup Els Àngels de l'Alba, acompanyats a l'orgue per Àngel Sans. Dos joves, en representació de la parròquia, llegiren l'agraïment per la visita pastoral, seguit també d'unes paraules del rector, Josep M. Vilaseca. La comunitat parroquial regalà al prelat una fotografia aèria del primer temple en record d'aquesta visita. Finalment, dedicada als més petits, s'escoltà la cançó «El pot petit», es féu la foto de família i es repartí un punt de llibre.

Campanya Sense Llar 2020

Càritas Diocesana de Solsona

Les circumstàncies que han sobrevingut arran del Covid-19 ens han re-situat en un nou mapa històric en què emergeix una realitat molt més fràgil [...]. Des d'aquesta realitat i en aquest context d'emergència econòmica i social, és necessari reclamar l'atenció de tota la societat [...]. Cada cop som més conscients de la importància de tenir una llar i és per aquest motiu que volem posar de manifest la realitat que estan vivint de manera sistemàtica les persones sense llar. [...]. Amb el lema d'enguany, «No tenir casa mata», volem remarcar que no tenir una llar impedeix gaudir de la funció vital i social, així com de les relacions socials de l'habitatge com a espai on cuidar-nos i accedir als drets fonamentals [...]. Per tot això, cal que els agents socials defineixin i implementin estratègies específiques de lluita contra l'exclusió residencial i sense-llarisme [...]. (Notícia completa a la web del bisbat)

«El coratge d'un sí» - Cadena de pregària per les vocacions, 2020

Delegació de Vocacions del bisbat de Solsona

Amb el mes de novembre arriba la «Cadena de pregària per les vocacions» que promovem, des de fa una colla d'anys, les Delegacions de Vocacions dels bisbats amb seu a Catalunya. El lema d'enguany és «El coratge d'un sí» i fa referència al coratge que Déu ens infon i ens demana a l'hora d'agafar les

regnes de la pròpia vida i respondre a la seva crida, a la vocació que ell ens adreça i progressivament ens va mostrant.

La «Cadena de pregària» és una oportunitat molt bona per a prendre consciència, una vegada més, de la importància i la meravella de cada vocació (tant la pròpia com la dels altres; tant la baptismal, comuna a tots els cristians, com l'específica de cadascú: matrimonial, sacerdotal, a la vida consagrada, a la missió laical...) i, a més, és una ocasió per a activar-nos tots per pregar junts («en cadena»), amb intensitat i amb confiança, perquè Déu no deixi de tocar els cors de molts a respondre a la seva crida.

El bisbat de Solsona agafa el relleu de la pregària els dies 4, 14 i 24. Podreu demanar el fullet d'enguany a les parròquies o bé accedir a diversos materials a la web www.cadena-depregaria.cat.

Diada de Germanor 2020

Departament d'Economia

El dia 8 de novembre la vostra parròquia, juntament amb les altres parròquies del bisbat de Solsona, celebrarà la Jornada de Germanor.

En aquest any, en què la pandèmia ha colpit tothom, ja sigui amb la pèrdua d'un familiar (més encara si no l'hem pogut acompanyar en els moments del pas a la vida eterna), o amb la pèrdua del treball, o l'increment de la precarietat econòmica, les nostres parròquies volen esdevenir una illa de pau i solidaritat on es visqui l'evangeli en plenitud.

El Covid-19 ha fet que les nostres parròquies reduïssin el culte i limitessin l'aforament. I, a més, no es pot

passar la safata on els fidels depositen les seves contribucions. Això ha repercutit en l'economia parroquial, que, si ja era fràgil, aquest any 2020 encara queda més necessitada.

Per això, enguany més que mai, la vostra parròquia us necessita. Per a ajudar-la a caminar cap a la visió diocesana: «Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores» on puguin esdevenir comunitats «vives, orants, fraternes i evangelitzadores».

Totes les parròquies necessiten col·laboradors que ajudin segons les capacitats i dons de cadascú.

Us animem a col·laborar-hi! (Més informació a la revista del dia de l'Església Diocesana, a la vostra parròquia o a www.bisbatsolsona.cat)

► La vostra parròquia us necessita més que mai!

Joan Roig Diggle, un màrtir de 19 anys

Autor de la notícia

Serà beatificat dissabte vinent

Dissabte vinent, en una cerimònia a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, serà beatificat el jove barceloní Joan Roig. N'ofereim algunes dades biogràfiques:

Joan Roig Diggle nasqué en 1917, fill de mare amb orígens anglesos. Fou alumne de La Salle i dels Escolapis, on tindria com a professor al beat Ignasi Casanovas, escolapi igualadí, màrtir. De ben jove manifestaria la seva vocació de ser missioner.

Un infortuni econòmic va fer traslladar la seva família al Masnou, on ell treballaria en una botiga; després treballà en una fàbrica a Barcelona. Ingressa en la Federació de Joves Cristians de Catalunya i és conegut per la seva devoció a l'Eucaristia: llargues ho-

res d'oració i missa diària. També coneix al beat Pere Tarrès, el seu metge de confiança.

La revolució l'agafa al Masnou, assisteix dolgut a la crema de la parròquia i del local de la Federació: «Ara més que mai hem de lluitar per Crist», exclama. El pare Llumá, el seu director espiritual, va lliurar al jove una reserva eucarística perquè pogués acudir a cases particulars a atendre els més necessitats. En aquesta situació els milicians trucaren a la seva porta. El jove es va afanyar a sumir les Sagrades Formes com a viàtic.

Quan se l'emportaven va abraçar la seva mare i se'n va acomiadar en anglès perquè no l'entenguessin: «God is with me» («Déu és amb mi»).

La patrulla de les Joventuts Llibertàries de Badalona, després de diversos desplaçaments, el va portar al costat del cementiri nou de Santa Coloma de Gramenet, on aquell vespre del 12 de setembre de 1936, va ser assassinat amb cinc trets dirigits al seu cor i un de gràcia al clatell.

Li van permetre d'adreçar-los la paraula. Les últimes que van sortir dels seus llavis van ser: «Que Déu us perdoni com jo us perdono.»

Indulgència per als difunts tot el mes

Enguany, en les circumstàncies de la pandèmia, el Papa estén les indulgències plenàries per als fidels difunts —previstes en visitar un cementiri (encara que sigui mentalment) o resar un parenostre i un credo en una església— a tot el mes de novembre. Per als impeditos de sortir de casa, es pot guanyar la indulgència unint-se a tots els fidels amb la intenció de complir com més aviat millor les tres condicions habituals per a la indulgència plenària, resant (l'ofici de difunts, el rosari, la coroneta de la Misericòrdia o un passatge de l'evangeli de la litúrgia de difunts) davant una imatge de Jesús o Maria o fent una obra de misericòrdia.

«Que no s'apagui la llum del Pare Claret»

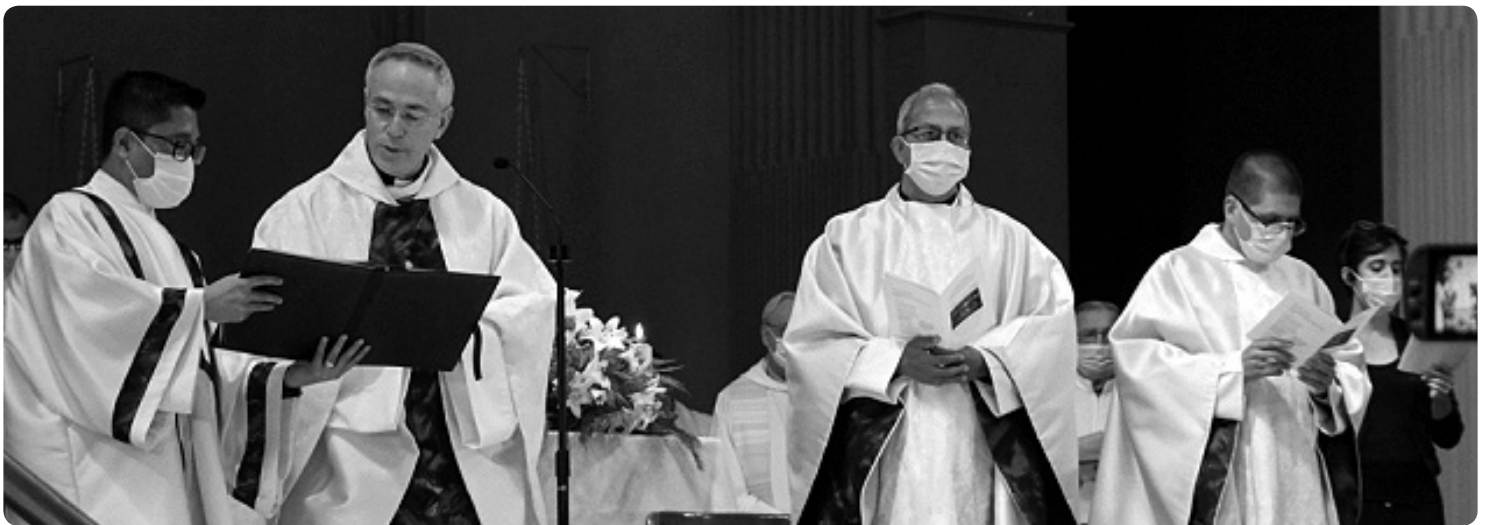
Celebrats els 150 anys de la seva mort

La creativitat, la constància i la fe de sant Antoni Maria Claret perduren cent cinquanta anys després del seu exili i mort a Fontfreda (Llenguadoc, França). La commemoració d'aquest aniversari culminà el dissabte dia 24 amb una eucaristia, que es pogué seguir en *streaming* al temple-sepulcre de Vic, presidida pel bisbe Romà, substituint el cardenal Bocos, que finalment no pogué venir a causa de la complexa situació sanitària.

El superior general dels missioners claretians, Mathew Vattamattam, es fixà en l'espelma encesa del pare Claret, un símbol que els acompanyà en aquests dies de celebració, i demanà que no s'apagui la seva llum: «La llum

del pare Claret s'ha de compartir amb la nova generació d'alegres deixebles de Crist.» I lliurà l'espelma amb el rostre imprès del pare fundador a dues joves vinculades al Centre Claret de Girona.

En l'homilia, el bisbe també es referí a la imatge del foc, que descriu el tarannà missioner del pare fundador dels claretians: «L'espelma que crema, gasta la cera i dóna llum fins a la mort.» Mons. Casanova digué també que «qui és realment pobre, el qui només confia en Déu, es llança sense por als camins de la missió». Recordà que el «missioner no busca els propis interessos, sinó els de Crist». I concloué: «Missioner i pobre, aquest és el resum i la glòria de sant Antoni Maria Claret.»

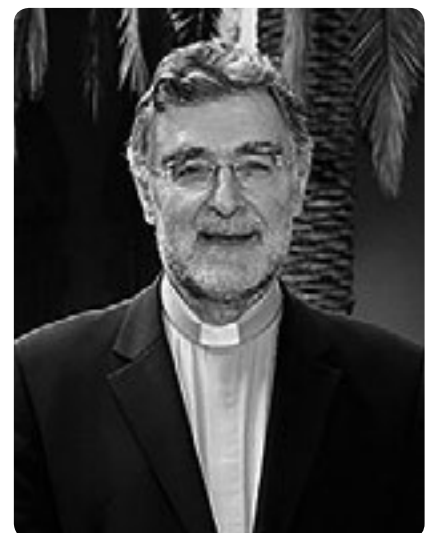

El Dr. Armand Puig, rector del Seminari Interdiocesà

L'arquebisbe metropolità de Tarragona i els bisbes de les sis diòcesis sufragànies de la Província Eclesiàstica Tarraconense —que comprèn les diòcesis de Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic— han nomenat rector del Seminari Major Interdiocesà Mn. Armand Puig i Tàrrach. Precisament ell mateix havia estat el primer vicerector del Seminari Major Interdiocesà entre els anys 1988 i 1997.

Mn. Armand Puig (la Selva del Camp, 1953), prevere de l'arxidiòcesi de Tarragona, és rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià des de l'any 2015 i administrador parroquial de la basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor de Barcelona des del 2005.

Els camps principals de la seva recerca bíblica han estat els evangelis sinòptics, els Fets dels Apòstols, la Primera Carta de Pere i les versions bíbliques catalanes medievals. De 1982 a 1993 va coordinar l'equip de traducció de la Bíblia Catalana Interconfessional (BCI), publicada l'any 1993.

Una jornada particular

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots Sants és “una jornada particular” i més en aquest any de pandèmia i coincidint amb diumenge. Quan l'Església ens presenta el testimoni de tots els sants, nosaltresensem en els nostres, especialment en els que ens han deixat recentment.

Per a alguns, aquest Tots Sants serà especialment difícil, perquè encara és viu el record del no comiat, de les hores i els dies interminables sense comunicació i de la trucada dramàtica que comunicà la mort.

Tots Sants és tardor, porta de l'hivern. Enguany, però, vàrem començar-la fa molts mesos. Sembla que la por a contagiar-nos i a morir s'ha fet mestressa del nostre dia a dia. Però, Tots Sants és cel, és testimoniatge d'amor enmig de les dificultats. Com desitjo que aquesta festa no contribueixi a embargar-vos de tristesa i de por, sinó d'esperança i de confiança. Guaiteu els sants! Són el signe que Déu no ens abandonarà mai.

No reaccionem negativament davant d'aquest panorama, queixant-nos, veient un futur confós, ple de dubtes, sense esperança, sense il·lusió, negre... Nosaltres no podem

viure i veure les coses com els qui no tenen fe. Els cristians tenim la sort de poder pregar, de trobar el consol i la protecció de Déu, quan els esdeveniments ens desborden. No podem dir que tenim explicació per a tot, ni podem caure en lectures apocalíptiques fàcils.

A nosaltres ens toca creure que Déu vol el millor per a la humanitat. I ja ho veureu com creient de ferm podrem entendre i, llavors, sabrem que el Senyor mai està lluny de nosaltres, que no s'amaga en temps de desesperació, sinó que ens acompanya i, si cal, ens porta a coll.

El millor recurs per viure aquests moments en pau, els trobem en les mateixes paraules de Jesús: “Veniu a mi tots els que esteu cansats i afeixugats...” (Mt 11,28-30); “El senyor és compassiu i benigne...” (Salm 145); “Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats...” (Mt 5,1-12).

Tenir fe és font d'esperança i d'alegria. Tenir fe, creure allò que no veiem, és l'actitud cristiana d'aquesta “jornada particular”. La fe ens dóna la certesa que els que ens han deixat estan amb els sants, descansen en mans de Déu Pare.

